

Etická komise udělila osvědčení o účasti v odboji a odporu proti komunismu

pana Pavla Hanče, nar. 24. 8. 1926, zemř. 20. 2. 2007, **jeho manželce paní Haně Hančové**,

**za účast Pavla Hanče na aktivitách hnutí Katolická akce směřovaných proti
komunistickému režimu v Československu v letech 1948 – 1953, které naplňují formu
odboje a odporu proti komunismu podle § 3 odst. 3 ve spojení
s § 3 odst. 2 písm. a) a b) zák. č. 262/2011 Sb.**

Pavel Hanč se narodil 24. 8. 1926, po II. světové válce začal studovat na pedagogické fakultě UK v Praze, byl aktivním členem hnutí Katolická akce od roku 1947, kdy byl pro práci v hnutí získán svou spolužačkou z pedagogické fakulty University Karlovy v Praze Miladou Kloubkovou. Složil slib ve Svatováclavské kapli na Pražském Hradě před vedoucím Katolické akce p. Alexandrem Heidlerem. Poté aktivně působil v kroužku Katolické akce (uskutečňujícím její program) působícím v rámci České ligy akademické na pedagogické fakultě UK, který vedla Milada Kloubková. Pavel Hanč tento kroužek také sám několikrát vedl, a to až do roku 1949, tj. i po 25. 2. 1948. V rámci kroužku patřil mezi aktivnější členy, podílel se na mnohých aktivitách spojených s činností kroužku (např. na organizaci mší v kostele Sv. Salvatora, duchovních kursů, plesů, agapé a dalších společenských akcí).

Pavel Hanč získával pro Katolickou akci další členy a aktivně mezi ně šířil literaturu, která nebyla sice do rozkolu katolické církve a komunistického režimu v červnu 1949 formálně zakázána a byla „veřejně“ přístupná, nicméně byla zjevně a nezpochybnitelně protikomunisticky zaměřena. V letech 1948 až 1949 šířil Pavel Hanč pastýřské listy, dále encykliky Pia XI., které jsou zjevně protikomunistické, a dále např. cyklostylované překlady knih „Křesťanský humanismus“ od Jacquese Maritaina, „Křesťanský realismus a dialektický materialismus“ od Dominika Pecky, Artura Pavelky a Bohdana Chudoby, a „Křesťanství a komunismus“ od L. J. Lebreta¹, jejichž obsah je rovněž zjevně protikomunisticky zaměřen. Z uvedených knih vyplývá, že „křesťanský humanismus“, který je zde srovnáván s marxistickým materialismem a komunismem a jehož cílem je, dnešními slovy, rozvoj svobody a demokracie, je nejen ideovým, duchovním, ale i politickým reálným cílem, který je třeba uskutečňovat.

Uvedeným jednáním z let 1948 až 1949 naplnil tedy Pavel Hanč formu odboje a odporu proti komunismu uvedenou v § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 262/2011 Sb. spočívající v rozšiřování materiálů nebo veřejných vyjádření zaměřených přímo nebo nepřímo na obnovu

---

¹ pro úplnost: v protokolu StB došlo k chybné protokolaci autora knihy „Křesťanský humanismus“ Jacquese Maritaina (kdy bylo uvedeno „Mariten“) a dále byl zřejmě chybně zaprotokolován název knihy L. J. Lebreta; jedná se zřejmě o kapitolu z knihy „De l'efficacité politique du chrétien“ (Účinnost/efektivita politiky křesťana), str. 180 - 198;

svobody a demokracie nebo na oslabení komunistického režimu, přičemž se touto činností přímo aktivně podílel na činnosti Katolické akce v rámci České ligy akademické.

Pavel Hanč dále vědomě půjčoval svůj byt ke schůzkám tehdy již ilegálního katolického hnutí (Rodina v rámci Katolické akce), tj. ještě v roce 1951 resp. 1952. To svědčí o skutečnosti, že tímto způsobem pomáhal činnosti tehdy již zjevně ilegálního hnutí Katolické akce (byť v té době konal vojenskou službu), když umožnil, aby se v jeho bytě tyto schůzky konaly. V řízení bylo rovněž prokázáno, že v roce 1953 (v době výkonu vojenské služby) zkontaktoval Pavel Hanč Karla Nováka s Miladou Kloubkovou, o níž věděl, že je činná v hnutí Katolické akce. Dále je zřejmé, že souhlasil s návrhem Milady Kloubkové, že je třeba finančně podpořit rodiny osob, které již byly z řad členů Katolické akce zatčeny, a podpořil tento požadavek Milady Kloubkové i finančně.

Tímto svým jednáním naplnil Pavel Hanč formu odboje a odporu proti komunismu uvedenou v § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 262/2011 Sb. spočívající v prokazatelně protikomunistické činnosti zaměřené přímo nebo nepřímo na obnovu svobody a demokracie nebo na oslabení komunistického režimu.

Za toto své jednání byl Pavel Hanč v roce 1953 zatčen a rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 2. 6. 1954 v procesu s „Jitkou Malíkovou a spol.“ uznán vinným trestným činem sdružování proti republice podle § 80 odst. 1 trestního zákona č. 86/1950 Sb. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků a k trestům dalším. Po návratu z výkonu trestu již nemohl vykonávat své učitelské povolání a vykonával úřednickou práci.

Pavel Hanč zemřel v roce 2007. O udělení osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu požádala za svého zemřelého manžela paní Hana Hančová.